

Fru Bertha lagde bønfoldende sin Haand paa hans Arm og sagde:

»Enslev! Gør det ikke! De har i Deres Liv vundet saa mange glimrende Sejre, som vil mindes. Hvorfor vil De udsætte Dem for at komme til at slutte med et Nederlag?»

»De trøster godt! . . . Men jeg lader mig ikke skræmme. Faar jeg blot tredive fuldt paalidelige Mænd . . . ja bare tyve, saa skal der endnu engang tages et Nappetag om Folkets Fremtid i Danmark! . . . Hvem er det, der kommer der?»

»Det er Husjomfruen. Hun har velsagtens en Besked til Dem.«

»Redaktør Danielsen,« meldte Husjomfruen.

»Godt. Det er ham, jeg har ventet paa. Ja, saa er min Hyrdetime forbi, Fru Justitia. Vi ses vel ved Frokosten?»

MIDDAGSGÆSTERNE var bedt til Klokken halv syv. Af Hensyn til Bønderne og for i det hele at give Festligheden en folkelig Karakter lød Paaklædningsordren paa Frakke.

Den første Gæst, der kom, var Pastor Gaardbo. Han fandt til sin Skuffelse Fru Vilhelmine og Frøken Søholm ene i Dagligstuen, den sidste i vinrød Silke og Halvhandsker. Jægermesteren var endnu